

Ltk Beets A.

Alberdingk Hym. J.A.

12 (1840 - 1889)

1.

Mel Eerwaarde Zeer Geleerde Heer!

Ik zond U Wellev. in der tijd een dichtstukje, getiteld „naar Hooger“; ter plaatsing in den Muzenalmanak, en verzoekt u, zoo het hiertoe niet geschikt was, mij dit, door de te rug zending er van, te doen weten. In plaats echter van het mij zonder nadere motivering weer ter hand te zien stellen, ben ik met een bezoek van den geachten Mitgeer, den Heer Laarman - zelve verzeerd geworden, die mij uit uwem naam te kennen gaf, welke een gunstige schikking aan „enige nieuwe gedachten“, in mijn opstel gevonden, te beurt mocht vallen; maar zich tevens geheel van zijne Goodschap weet, en mij verhaalde dat het stukje niet in den Muzenalmanak zou opgenomen worden, dewijl men het te Lang, en te hoog vond. Gaarne bekenne ik, mijn Heer, dat deze inlichting mij van den beginne af eenigzins duister voorkwam, en nochtans zou ik U de moeite niet gevergd hebben mij haar te verklaren, ware het niet, dat de Heer Laarman mij verzoekt had een bydrage minder tegen de bepaling der beide afmetingen van Langte en Hoogte zondigende, aan het jaarboekje toe te voegen: immers alvorens ik mij slein durf aan dezen wensch, op een waardige wijze te kunnen voldoen, mocht ik weten wat die eigenschap van te Hoog zijn beteekent, en waarvoor ik mij dus in mijne verzen zou moeten wachten?

U Wellev. heeft over gene gunstige ruimte te beschikken om het vierbladrijden-lange vers te plaatsen van een dichter zonder beroemdheid, die het aanzien en de opgang der verzameling, maar zijn stukjes in voor zouden kunnen,

niet kan helpen bevorderen noch verzeeken, dat is duidelijk;
en wanneer het te Lang zijn in dezen juist bedoeld is, versta
ik het volkomen, en bejuicht ik er in; maar waarom is mijn
Dichtstuk te Hoog?

Moet men deze qualificatie verstaan met opzicht tot den aard
en de bestemming van den Musenalmanak?— of is het
stukken in zich-zelf: de uitspraak namelijk voor de gedachte,
of de gedachte voor den dichter te Hoog?

De Heer Laarmann zeide mij, dat Pöizij geen Proza was;
doch dat men daarom toch wel eens al te verkeren kon worden;
en dat er een menigte cenvoudiger stukjes in den Musenal-
manak gevonden werden. Hoe vreemd het mij dus ook voorkwam,
Zoo kon ik toch hier enigzins uit afnemen, dat mijn dichtstuk,
of liever zijn genre, te Hoog voor den almanak was, en
daarom kon ik genoodzaakt Wellerow af te vragen, wat
eigenlijk de Musenalmanak, of liever, wat zijne bestemming is?

Is het om als St. Nicolaas- of Nieuwjaars geschenk alleen
dames meisjes en kinderen in handen te komen, en als
luchtige lectuur bejehoud, welhaast een hoek van boudoir
of kinderkamer, met andere woorden, der vergetelheid overge-
geven te worden? Is dat zijne bestemming?— dan begrijp
ik welke dichtmaat in dien genre geoordeeld wordt, die
iets bij U zou willen plaatsen. Maar is een jaarboekje
een verzameling van dichtstukken in alle genres geplukt,
waarin men den geest en besland der Schoone letteren in
ons vaderland kan leeren kennen, dan is het bestemd
om niet slechts een tegengift voor de jufferlijke verveling op
te leveren; maar moet het ook hem voldoen, die als man
van smaak en gevoel in Pöizij iets meer verlangt dan
Kernijst of bevaligheid; moet het zoo ruim op de schrijf-
tafel van het geleerde, als op de schroeffenmantel van

201

ik leer gaarne, en er is voor mij, als voor ieder, nog veel te
leeren; maar tekele men mij niet in algemeene termen:
want heeft men het doel te onderichten, en de verbreiding van
Waarheid en Schoonheid, in haar juiste besep, bevorderlijk te zijn,
dan zal men dit op deze wijze niet bereiken: algemeene oordeel-
vellingen, welke hem die er het voorwerp van is in de ogen schietten,
Zonder zijn verstand te verlichten, hebben zeldzaam ~~een~~ goede
uitwerking. Om geloofd te worden, behoort men te toewijzen, door
gevolgtrekkingen gegrond op dat gene, 't welke hij die gelooven moet
ook voor waarheid aannemen; anders komt men tot niets!

Zie hier, Wellerow. Heer wat ik maande mij-zelven verzeke-
deij te zijn U op te merken, en de vraag die ik U dus ver-
zeek mij te handwoorden is deze:

„Waarin bestaat de eijenschap die Uwell te Hoog noemt?”
„'t was mijze heeft mijn e. Laarmann gezeen daarmee te-
deeld te zijn?”

„En waarvoor zou ik mij dus, iets aan den Musenalmanak
intendend, moeten wachten?”

„Het mij dit te verklaren stelt Wellerow mij bellick in
de mogelijkheid aan het mij gedaan verzoek, betreffende de
toezending van een ander stukken te voldoen, en verplicht behal-
ven dat grootlijks

Met Eerwande Leer Gelerde Heer

Wellerow. eedmoedigen dienaar

Joseph A. Albedingh Thijm.

c Amsterdams den 25^{den} van November
1840.

te
c Amsterdams

W. J. van der Vliet

het alledaagsche publiek misstaan? — dan vraag ik waarom niet allen dichtstukken even goedgunstig een plaatsje wordt ingeruimd, en hoe er Poesij kan bestaan die te hoog is voor den Menzemaalmanak, of althands moet achterblijven bij andere meer veroordeelde genres? Want, zoo als ik u gevorderd deed de Heer Laarman ried mij aan „ons iets in een meer eenvoudigen trant te proberen,“ en reis mij, ter versterking dier aanbeveling op een vier-bladzijdsje anecdote in versen, die dan ook heel aardig was. De bijdragen van de Heeren O. Bruin, Rob. Sibee, en W. van Sonck, deden ieder in hun vak ook altoos veel plezier, ziet mij de Heer Laarman, en waarschijnlijk zou ik zelf toch ook graag factesfactie van mijn gedrukte versen hebben, zelf maar neer ze mij na jeun tijdverloops weer in handen kwamen, voorzich- tigheid in de keuze van een dichtstuk zij mij dus ten sterkste aanbevelen: want men gaat toch met den tijd vooruit, vooral wanneer men pas een jong beginner is.“ Ik stemde dit alles volkomen toe, en men zou ook al een vruemden smaak moeten hebben, om niet met de Poesijen van zulke populaire letterhelden weg te loopen; maar helaas! bewonderen is nog geen navolgen, en navolgen geen gelijken; dat zien wij aan de beide navolgers van oorzeeische dichtkranten, die tegenwoordig den Hollandschen Zangberg over- stroomen (vergeef mij die liquidatie!), en ik huiver er voor te belijden, welke schandelijke nederlag ik voorzie, indien mijne verzucht mij te avond of morgen aanzettede tot het afsien en naflaan van den cythergreep der bovengewezen mannen!

Onze voorouders zeiden: Elk vogelken zingt zov'it gekekt is, en kinderen zhaan kinderen sangh. „(x) Je ne suis pas de ceux, qui recommandent à la critique le droit de questionner le poète sur sa fantaisie, et de lui demander pourquoi il a choisi tel sujet, broyé telle couleur, cueilli à tel arbre, puisé à telle source. Non! L'ouvrage est-il bon, ou est-il mauvais? — Voilà tout le domaine de la critique. Examinons comment vous avez travaillé; non sur quoi, et pourquoi.“ Zoo ook wenschte ik dat mijn werk onderzocht worde; en heb ik in dien geest mijn stuk be-

(x) Pieter Heijde

oordeel, mijn Heer! dan kan alleen het te Hoog op gedachte
of uitdrukking slaan, en de eerste onderstelling vormt.

Bedoelt W.W. de gedachte dan is de uitpraak algemeen,
en met de verzekering van uwen kant, dat het mij niet voegt
zoo te denken, en zoo te spreken, omdat ik jong ben, en de jonge
lichter wel eens dwaepers zijn, en wel eens zich opdringen te
(*) gevoelen wat zij niet gevoelen, en wel eens zonder zelfkennis naz
en meespreken; - en met die van den mijne, dat ik zoo gevoel, zoo
denk, zoo spreek, en niet anders kan, noch wil schrijven, schien
den mij van elkander: ik, met de volle overtuiging gehandeld
te hebben zoo als mijn waarheidszucht vorderde, al liep ik
gewaar een verkeerden indruk te maken op iemand, wien ik
om zijn groote verdiensten innig hoogachtte, en W.W. met dat
denkbeeld, dat welk een oordeel zal goedgevonden hebben zich betrekkelijk
mij te vormen.

Doch zit de spuit in de uitdrukking, in de form, dan zou
het mij aangenaam geweest zijn zoo ik hier, met aannijzing waar,
opmerkzaam op gemaakt was geworden: want het inzien der
omnaauwkeurigheden, welke de gewoonte der lezing ons verborgen
houdt, kan ons niet anders dan nuttig zijn; maar op dat een
ander mij hier met grond van beschuldige, behoort hij mij
aan te toonen waar ik heb misgevat, maar ik den schijn heb
gehad boomst te schrijven, en blijken van valsche Vernunft te
geven; dan behoort hij mij aan te wijzen: hier hebt gij uw
beelden in de uitdrukking verkracht, hier iets anders gezegt
dan gij bedoelt, daar een gedachte onafgewerkt gelaten,
elders u in uitbreidingen verloren, zonder het punt van uitgang
natuurlijk en geleidelijk te rug te keeren; door dezen vaban hebt
gij een verkeerden of onbepaalden indruk op den lezer gemaakt;
of elders de taal verminst; de gedachten aan den vorm opge-
offerd; te veel jacht gemaakt op laffe eenvoudigheid, of zenuw-
loozen zwier! Legge men mij dit - en die kritiek zal mij welkom
zijn; gegrond of niet gegrond; wederlegbaar of niet; het staat mij
mij er uit aan te nemen, wat met mijn principes bestaanbaar
is, en ik ben dank verschuldigd aan hem, die mij hiertoe de
gelegenheid verschaft: want ik verklaar het u gezegt, mijn Heer,

(*) Vergelijk B. Sals' dichtk. Verh. over d. guld. u. durepuy.

Wel Eerwaarde Zier Gelerde Heer!

Twee woorden glichte ten opheldering van mijn trief. Ik was gisteren niet
te huis toen die W.W. bij mij werd bezocht, en het is dus
eerst seden dat ik dien kan handwoorden. - Mijn dichtstuk, g
adieu werd, aan de redactie van den Ab. werd in een roze gelden om-
slag bij den Heer Laarman afggeven. Die omslag bevatte alleen het
obscuur verzoek om een proef te coonctie, zoo mijn stuk werd geplaatst,
of om de te rug zending er van, zoo het niet werd opgenomen. - Ik zou nu
mer in het laatste geval naar de reden der ongemotwend te rug zending gevraagd
hebben. geen dichten ter wereld kan W.W. dan rekenenschap van borderen:
de redactie is meester van zijn verzameling, hij kan plaatsen of verwerpen; geen
menssch zal zoo dom en aanmatigend zijn het tegendeel te beweren. - Maar de
Heer L. maakte mij eene algemeene aanmerking, Wel Eer Heer, en dit gaf mij, men
ik, het recht de nadere bepaling daarvan te vragen, ook indien ik die niet tot de
keuze van eene andere bijdrage volstrekt noodig had gehad. - De Heer Laarman
wist mij die andere bepaling niet te geven, en begreep de natuur van mijn kwad niet, alleen
menste die Heer er een gepicht geneesmiddel voor te kunnen, door mij te wijzen op
Rotide u Oosterwijk! - inlichte betreffelt W.W. mijn woorden, mijn Heer,
maar o! die caad van L. was zoo martelend voor mijn gevoel: want zie, het is
mischien niet zeer manlijk, maar mijn Poëzij is mij dierbaar, is een deel van mij:
zelen, en vrucht van mijn beten Natuur. - Ik kende u uit uwe werken (Wel
Eerwaarde Heer, en (deed het mij ten goede) ik droeg u hoogachting, ja meer
nog, toe; maar gaf dit mij het recht, toen de H. L. zich van de dood
afschap keerde hem door W.W. opgedragen, uwe van zijne woorden eijde
denkdelijk te schrijven? - Dit mocht ik niet; schrijf heeraan toe dat ik mij
tot u wendde, en W.W. deed opoffen hoe ook, de jonge beginner gevoel
voor miskenning heeft, en er van kuerde, toen men hem in dichttraat aanviel,
waar hij nog rimmer de positieve zij van begrepen had. - Op heezigen toon
is W.W. uitgallen over een beliediging, die in mijn vorigen trief de
stom moet liggen; W.W. daerig met al de krachten van een geest
mij te zullen bestrijden en voornies, zoo ik het om niet naagte te begrepen
"hoe ongelijk de kansen tusjen ons beide zijn", en vindt hier aanleiding
toe uit het woord geliquidat, dat ik op onze wederzijdsche positie zwe
toegepast hebben. Ik herinner mij volstrekt waar ik dit gezegt heb, en
begrijp zelf niet waar ik het zoo kennen te pas gebracht heb. - Ik
weir wel dat het woord liquidat in myne litten voorkomt; maar dat is in
den zin van bloednamaking niet van verffening: de metaphorische uit-
drukking: een bunde die een berg overstroomt kwam mij wijzen, valsche voor.

1717
31
17

Am van Mr. Looze van de Heere

Peolau Beets

op den huize te Spontburg
te Heiloo

AMSTERDAM
1845

de Heere
e. H. Knaap

Peolau

5/

Mr. Looze, Eer geleerde Heer!

Had ik mijn plicht, maar vooral mijn
hart gegeven, dan, zeker, zou u voor
lang mijn warme dank zijn toegelopen
voor het schoon en onverdiend geschenk, dat
mij, in uw praechgerang, werd: maar ik
felde mij voor ~~aan~~ de Haarlensche
om te komen en te komen door kruisen (gelijk ik,
gints een heilige Leuvontsteltis, die mij sedert
drie maanden alle zerk onmogelijke maek, het
eenigen anderen Kontreien van onze provincie,
als gedaan), en meende dan, als een mijner
aangemaakte bezoeken, en welken, te komen
Zien, en persoonlijk mijne erkentnis te
betuigen. Doch tot heden werd ik hierin
blijft - en nu kan het niet langer lijden.
Niet! Hechts, die het ~~aan~~ ^{strelend} voorrecht
genoot met een exemplaar van het dichtstuk
met een eigen hand te worden versend - Maar
ieder ~~voorstuden~~ onze Letteren moest de
verschijning van een gesicht een dange-
name verrasping zijn. Daarom moest ^{recht} ~~het~~
aanjemam juist een verrasping wten?

Uw Praechgerang. Haarlom 1845

ens te komen bezoeken.

Amsterdam, in middelen, de verzekering mijner
lange achting en verblijven gezamenheid.

W. M. L. de Vries

W. M. L. de Vries

Amsterdam

21 Mei,
1868

3

4

[Die Handelingen van het
Taal en Letterk. Congres te Dordrecht,
1868, waarvan de grond geleed is tot
het woordenboek des Dr. P.]

Wellovande L. G. de Vries,

Mag ik u al een welgemeend gelukwensch
brengen? Over het ontrent het oogenlijk en
de ontrent de stemming, waarin deze regels
u zullen aantreffen, bepaal ik mij bij
zo weinig schrift mogelijk. Gisteravond,
of beter van nacht is Prof. M. de Vries
in Amsterdam geweest, en ik hebben ons sat
toespraak ten mitte gemaakt om over het
woordenboek te spreken. Hij is vol van
moed. Ook hij zal de Kommissie stellig
aanmerken. Ik ben bijna zeker, dat het
plan door hem voor mij ontvankelijk gheen
geen enkele afkeurende aanmerking, bij
de Vries noch Kommissie, ontvonten zal. Die
Vries zijn van oordeel, dat zij zich eerst
met hem drie bepaald ontrent de verpilt-
lend punten ~~de~~ van uitgang, bij de verandering
van het boek, zullen verstaan, en vervolgens de
mededeeling aan het Vlaamsche Komitee te Dordrecht
[?] tegen de Vlaamsche myner oogenlijk etc.]

AR
23
9

Wollem. G. G. H. H.

Den Heer Dr. W. Beck,
Ridder,

Pradikant te
Heemstede,
bij Haarlem.

AR
23
9

H. G.

Zeer geeerde Heer en Vriend,

Ik heb aan Uw verlangen voldaan en vrient Dr. W. Beck met de staat der zaak bekend gemaakt; de rapporten heb ik hem, met verzoek om spoedig te mij. terug, daar zij aan te drukken zijn, ter inzage gelonden.

Mag ik u vragen, of mijn pinnities door spoedig bevestiging overtuigen voorstel wellicht nog in uw handen is — mij dunkt, dat ik mij niet van de uitdrukking „beraming van maatregelen ter famingstelling enz.“ bediend heb.

Ik ben in hoop dat wij geresult bij de door u mij toezenden brieven aan

Hooggeëerde Heer,

De boekverkooper K. H. Schade heeft over zes maanden een begin te maken met de uitgave eener reeks van boekjes, voor de bibliotheken van geschoofden en ten gebruik bij het middelbaar onderwijs, getiteld: "De Nederlandsche Dichters, van Roomen Visje tot Pilsbryje." Elke dichter, of elke groep van dichters, of elke histor.-poëtische toefaan, zal een of twee deelen bestaan van 10 vel 16de; een derde van dien inhoud zal door eene histor.-letterarische schets, de rest door eene keurlesing van stukken worden ingevouwen. Inziger verband nog, dan dat oorspronk. en subject bij een en ander de zelfde persoon of personen zijn, zal in de keurlesing met haar inhoud niet ontbreken.

Reusken Huet zal Roomen Visje met zijne dichters en spiegel behandelen
Van Lennep zal waarplijntijde Hoop nemen.

Hooggephate Heer

Ik wensch mij geluk, dat onze ont-
 moeting te Andringen die voor mij zulke
 aangename herinneringen oplevert, — en
 het onderwerp, tusschen ons op dien
 regenaachtigen laten avond in dat mor-
 lijke opgewoken zijtuig besproken, — mij
 zonder onbepreidheid u den toegang
 tot uw belevenkamer voor mijn Paertgen
Hoofst kunnen doen vragen. Ik zeg
 mijn "Paertgen Hoofst" — ik meen mij
 echter gewiss een recht aan, zoo
 als dat, waarmede de bleekelijfe Jeroens
 Scheltema zich ons Troostphook vliede.

Mi Lou dat zelfs niet wroeten).
Daer zijn maar enkele figuren in
de geschiedenis, waar ons hart zoo
sympathetisch voor klopt en met
wie we hopen in eenige zielverwant-
schap te staan. Is dat ook niet
i'm onderwinding? Hoe minder
Baartje Hoop zelfs in dien zin
de mijne zal blijven te zijn, dat
ze een schepping is mijner fan-
tasië, — hoe gelukkiger deze ont-
dekking mij zal maken: het zal
mij een historische figuur gewonnen
zijn voor de zaak van het goede
(bij het schone), en wat de Grausden
noemen kennete.

Al is het wat heel laat in ons
leven, verzeggen mij toch, zij! aan

U eind van een brief, u te zeggen
dat de man, aan wie ik hem
licht sints dertig jaar door mij
gerekend wordt onder de voort-
lijfste en rijfste bezorger die
mijn vaderland besit.

Uw dv.

Amsterdam
24 Sept.
1873.

W. H. van der Vliet

Hooggeachtte Heer

Uw aangenaam hebt ge mij verrast met
 die schone geschenke van verzoening.
 Het is mij altijd en lief te leen.
 Warmte, gijest, keurigheid van form hebben
 om het zwaart en tullen aan. Mocht gij,
 in lengte van dagen, onze letterkunde ge-
 spaard blijven. Ook zij vertegenwoordigt
 een hoogte van opvattingen en kiesheid
 van voorstellingswijze, die allengs zeld-
 zamer worden. Ik ben geen misanthrope
 tegenover mijne Lezer. Ik denk mij gantig
 over haar. Maar dat de karakteren zelden
 en de spreken verproeft - mij dunkt
 het is onmiskenbaar. God boven u
 een vruchten tot en leeftijd, mijn
 [2de Herzeener-Druck]

meinder dan die van Vondel, de
dichter, die je zoo vereent.

Indedaad, ik heb de beoelde
aankond. u nog een paar aanden
in den tijd aan Prof. David per
Brief medegedeeld; en hij heeft u
toen van laten dinkken, zonder
mijne voorkennis. Dat Bild. Klij
gevraagd had het stuk voor hem
te lezen, wist ik niet. Hi men
zelfs, dat Klij mij verbaasde,
dat Hoogoliet, ten Punt en
van u hooren gememoireerd boek
uit ^(nog ongedrukt) Storham voor de dichters
op het onvoorzienst had uitgezegt; -
dat ten Hoogoliet Punt om den
hals vloeg en betuigt "niet gerust"

te hebben, dat er dat in zat!"
Het komt mij volkomen onbegrijpelijk
voor, die Bildersrijke zoo iets
aan Klij ("Ja, gaar Klij, gij
meent het wel!") zoms gezegd
hebben. Dat is een fiketie van
Klij. Denk zelf maar eens na
om Bildersrijke, tegen om - Klij!
de zanger der Voorward tegenom
den dichter van - "ilcontigni".¹⁾

Allet hoopzuchtig en vriendschaps
noem ik mij

Alent.
24 Okt.
1873.

Alent.
Bildersrijke Klij

[¹⁾ Zie Verkeerderheden meerk op het berkeuseig
Gebied. 2^e uitgave ⁽¹⁸⁷⁶⁾ 2^e dl. bl. 316, 4.]

Hoogw. Gen. Hooggeacht. Vriend

Voor en voor of dien ontving ik
 uw voortreffelijke geschenk. Welk was
 mijn dagregeling (ik had geplakt
 geen ctkademie)... terstond aan
 het openrijden en genieten!

Wat degelijke benaming hebt ge
 aan die elementen ten koste gelyd
 en in wat netten portu-bonquet
 wordt ons die wiken aangeboden!

Uw "phoneten"-vriend is gertig
 te raak. Dank, dank voor
 en en ander!

[Alle de Gedeekken van Anna Roemere Keijser.
 2 de. Utrecht 1885.] [2 ald. bl. 238]

Moog de ontwaart aan uw
talent en ijver beaantwoord
alst bekand geworden,

Alst
Hittberdinge Kij

Amsterdam
17 dli 1887

24 Nov.

Hooggeachtbare Heer en vriend,

Ik heb al de mij ten dienste staande
documenten nu gebruikt, en, zo ver
mogelijk, het Gedrachtsboek van uw
kerkelijke en kerkelijke Feest te comple-
teren. Ook de negekomene bijdragen
zijn nu opzeker.

Allet veel voldoening vernam ik, dat
het Schetsje van uw Bevestigings-
kerkjen, door onze aadwini-cinne eller.
Langelaan - Rutzers gemaakt, u ee-
nig genoeg heeft verschaft. Zoo bi-
zonder heb ik het onderscheiden u de
insending van dat bevestigings-
strijd met het al te geringe

Hooggeachtte Vriend

"Tout est pour le mieux dans ce monde". Bij het ontvangen van uw vriendelijke schrijven, maakte ik juist een ketentje aantekeninge klaar voor de goede Jeannette Fokkens, de intieme vriendin van Kitty Wijnboom, wonend in "Goverth onze veste". Zij zal ongelukkig met uwe brief zijn. Te Zutphen is zij waarschijnlijk bij een Tante gelogend geweest. Deze 33-jarige scheeps-kapiteins dochter, met een 16-jarig gemoid, neemt het met letter- en kunstopleiding zeer ernstig op; men zal hoort in de phasus van haar Yorksche vriendin kunnen staan.

Mevrouw Langlaan bezocht ik morgen, om een nieuw stillen van haar te beoordelen. Ook zij zal zeer ingenomen

met uw sympathischen handdruk
zijn. Zij is een bijzonder merkwaardige
natuur. Tegen de richting haar moeder-
lijker omgeving in, vindt zij aan een
serieuze kunstleijde bot, en ik geloof,
dat er een werkelijke artist in zit.
Zij heeft twee zoontjes, een vry vryje
knaapje: tussen den en haar kunst
verdukt ze haar tijd. 't Is een zeer
onpraktische en zelfstandige geest.
bij een sprucht, bemintlijk, haast kinderlijk
gemod.

De brief van uw Delfsche veruiter
gaat hierbij terug. Uw schrijven ont-
vangt zij morgen.

Waarom! Steeds met groote waarding

Uw dvr. v d

Amsterdam
27 N. 1884.

Alb. J.

Mev. Schnieder
gaat het hier nog
al goed; maar het is een vermoeyend
leven.

Amsterdam 5 Maart 1884.

Hooggeëerde Heer,

Het klinken van mijn ja-
ren en de ongesteldheid.
die mij sedert 44 dagen het
heid doet houden. Geene
mij aanleiding om na te
gaan welke zaak meer dan
iets van het overige, dat
onafgeleerd zal blijven op
mijne laatste krachten.
Spanning schijnt te rekenen.
Ik heb in den laatste tijd
mijne beschikbare uren schier
geheel geofferd aan de be-
werking en uitgave van
mijn Kompletten Voulde,
maar ik heb nog een anderen

plicht te vervullen: mij
dunkt, dat ik nog pogingen
heb aan te wendden om
Bilderdijk een standbeeld
te bekomen en de natie te
helpen beeryden van den
druk der schuld op wier
kruiging Gij maar al te
salinig bedacht schijnt te
zijn. De halde Gou geer
aan waardigheid winnen,
indien Gij, diechter bij
uitnemendheid, christen
wijsgeer en tevens de popu-
lairste onder beroemde
mannen, uwen naam
Goudt willen verbinden
aan de voorgenomen daad
en aan het hoofd Goudt

willen staan aan heb te
nemen initiatief. Ik zou
heb een groot succes te
kennem in uw geavly te mo-
gen gaan. Laet Gij mijn
overigen laensch vervult en
den grootsten geest, dien
Nederland in de 19de eeuw
te huldigen heeft, heb be-
daelde monument wilt hel-
pen stichten, zou ik u
voorstellen Prof. Matthijs
de Vries als den derden
man in onzen bond op
te nemen. Ik zou aan de
saw willen laten, of, be-
halve de vakken, die daar
om vertegenwoordigd war-
den, ook Staats- en rechts-

geleerdheid en geschiedenis
in 't byzonder bij ons op
Gullen treden. Deze kom-
missie uit 3 of 5 personen
bestaande, zou dan een
schijner vichten aan alle
aandienlijken en ontwikkelde
die ons plan kunnen helpen
uitvoeren. 't Werk zullen
de ambibieuse jongelien
natuurlijk doen.

Met eerbiedige vriendschap
teeken ik mij

Uw Dienstvo. Dr.

Libertus van der Vliet